

съ силен огън и бомби, този удар бива отбит: част от войниците биват убити и ранени, други биват разпръснати, а трети — пленени. Въ няколко минути само този героичен епизод бѣ приключен. Попадали вече всрѣдъ множеството на противника, останалитѣ живи защитници на к. 260 едва успѣватъ да се измъкнатъ отъ неговитѣ клещи. Не можаха да отстъпятъ само командирѣтъ на ротата и този на картечния взводъ, подпоручикъ Амиорковъ, фелдфебелѣтъ, ротниятъ фелдшеръ и санитаритѣ, телефониститѣ и трима войника-бойци. Изобщо, всичко онова, което въ критическата минута, се е държело близко до ротния си командиръ, остана въ позицията. Като нѣмаха другъ изходъ, тази група хора се връщатъ въ ротното убѣжище, решени тамъ да окажатъ последна съпротива, докато имъ се даде случай да се измъкнатъ. . . Но противникѣтъ ги бѣ забелязалъ вече, и блокира убѣжището. . . Това положение продължи нѣколко часа, докато, най-сетне, се яви възможностъ за така затворенитѣ офицери и войници да се отскубнатъ и да се спасятъ. Помогна имъ една случайностъ: Къмъ 20 часа нѣколко снаряда отъ нашата артилерия попадатъ около обсаденото скривалище, внасятъ смущение у противника, задимяватъ наоколо и даватъ една малка възможностъ на затворенитѣ да изкочатъ навънъ, и да се избавятъ, въпрѣки силния огънъ, съ който били преследвани. Въ всѣки случай, к. 260, атакувана и заета отъ многоброенъ противникъ — петъ роти гърци и французи, бѣ загубена.

Презъ деня, когато се установи, че к. 260 е паднала въ рѣцетѣ на противника, командирѣтъ на 3-а дружина майоръ Йоновъ, взе мѣрки за контръ-атака, обаче, по заповѣдъ на полковия командиръ, такава не бѣ предприета. Направиха се нареждания, обаче, за задържане новосъздаденото положение. Въ участъка на 3-а дружина бѣ изпратена една рота отъ 2-а дружина (7-а рота на капитанъ Димитровъ), съ задача да заеме граничния гребенъ южно и югоизточно отъ с. Моинъ и да бѣде въ подкрепа на охранението срещу Маядашкия долъ и къмъ к. 183.

Освенъ срещу к. 260, противникѣтъ се появи този день и предъ охранението на 3-а дружина по р. Люмница. Тукъ — срещу постовѣтъ на застава № 4, бѣха настѣпили рано сутринѣта две противникови роти, обаче особени действия не се развиха.

Още същата вечеръ (11-и май) охранението на 3-а дружина се свърза презъ р. Люмница съ това на 1-а дружина, при к. 183.

Бой на к. 258 на 14-и май 1917 година. (Скица № 47). Стремѣжѣтъ на противника да достигне и овладѣе висотитѣ по дѣсния брѣгъ на р. Люмница доведе до ново нападение — сега вече срещу к. 258. Рано сутринѣта на 14-и май за-заставата на тази висота бѣ нападната съ тежѣкъ, барабаненъ артилерийски огънъ и следъ това — атакувана отъ многобройна противникова пехота и отхвърлена къмъ рѣката. Все пакъ, тази застава навреме бѣ забелязала противниковото настѣпване, и, съ бързата подкрепа на нашата артилерия, мъжествено посрещна нападателя, обаче, задавена отъ огъня и множеството на противника, бѣ принудена да отстъпи. Тя, наистина, се намѣри въ невъзмож-